

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacy są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Wylosowane listy zastawne.)

Lwów, 7. grudnia. Dnia dzisiejszego odbyło się 38me losowanie listów zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego za sumę 139.335 zł. w. a., przy krórem następujące listy zastawne wyciągnięte zostały:

Seryi I. sztukę jedną, numer ser. 215, wartości 10.500 zł.

Seryi II. sztuk 4, numer ser.: 224, 355, 400, 506, wartości 20.750 zł.

Seryi III. sztuk 76, numer ser.: 703, 723, 724, 1286, 1533, 1598, 1655, 1659, 1954, 2097, 2244, 2293, 2401, 2606, 2747, 2957, 2967, 3313, 3591, 3638, 3914, 4143, 4837, 5054, 5365, 5576, 5699, 6117, 6186, 6236, 6426, 7046, 7100, 7124, 7629, 7708, 7913, 8165, 8233, 8268, 8308, 8622, 8785, 8845, 8911, 8923, 9215, 9225, 9318, 9371, 9462, 9536, 9754, 9768, 9862, 9903, 9969, 10.061, 10.145, 10.290, 10.325, 10.502, 10.584, 10.680, 10.689, 10.730, 10.752, 10.776, 10.826, 10.828, 11.067, 11.240, 11.349, 11.373, 11.419, 11.678, wartości 79.150 zł.

Seryi IV. sztuk 35, numer ser.: 70, 943, 945, 1124, 1172, 1455, 1500, 1617, 1738, 1764, 1887, 2029, 2233, 2239, 2912, 3031, 3128, 3188, 3194, 3255, 3435, 3445, 3708, 3839, 3841, 3909, 4089, 4226, 4444, 4447, 4450, 4511, 4625, 4657, 4775, wartości 18.275 zł.

Serya V. sztuk 102, numer ser.: 87, 464, 608, 859, 868, 1007, 1292, 1344, 1360, 1389, 1645, 1867, 1933, 1943, 2274, 2419, 2590, 2662, 2667, 2687, 2782, 2893, 3001, 3202, 3852, 3858, 4237, 4670, 5198, 5235, 5384, 5412, 6162, 6218, 6787, 6839, 6862, 6943, 7023, 7119, 7285, 7401, 7443, 7718, 7760, 8303, 8328, 8363, 8449, 8486, 8667, 8756, 8781, 8897, 9365, 9417, 9472, 9572, 9716, 9842, 9923, 10.030, 10.061, 10.237, 10.250, 10.284, 10.289, 10.346, 10.526, 10.530, 10.567, 10.656, 10.665, 10.753, 10.944, 10.971, 11.016, 11.058, 11.201, 11.297, 11.310, 11.390, 11.407, 11.481, 11.506, 11.559, 11.663, 11.789, 11.845, 12.119, 12.129, 12.285, 12.395, 12.597, 12.728, 12.759, 12.779, 13.000, 13.145, 13.166, 13.285, 13.334, wartości 10.660 zł., łącznie 139.335 zł. w. a.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wzywa niniejszem posiadaczy wyciągniętych listów zastawnych, aby się po wypłatę kapitału w pełnej imiennej wartości dnia 30. czerwca 1862, lub później do kasy Towarzystwa we Lwowie, albo do domów handlowych Fr. Ant. Wolfa w Krakowie, Halberstama i Nierensteina w Brodach, Leopolda Kronenberga w Warszawie, Maurycego i Hartriga Mamrotha w Poznaniu, Kendlera i spółki w Wiedniu, Michała Kaskla w Dreźnie, braci Bethmanów w Frankfurcie n. M., Mendelsohna i spółki w Berlinie, Ignacego Leipzigera i spółki w Wrocławiu i Leopolda Laemla w Pradze czeskiej zgłosili; ponieważ opłata prowizji od tych listów zastawnych z dniem przytoczonym 30. czerwca 1862 ustaje, przeto kupony, któreby za dalszy czas wypłacone zostały lub brakowały, od kapitału wylosowanego listu zastawnego potrącone będą.

Od Dyrekcji galicyjskiego Towarzystwa kredytowego.

(Wybór prezesa krakowskiego towarzystwa naukowego potwierdzony. — Pobyt Najjaśn. Pana w Wenecyi. — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 8. grudnia. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 29. listopada b. r. wybór Józefa Mayera, doktora medycyny i profesora uniwersytetu, na prezesa krakowskiego towarzystwa naukowego na rok 1862 najmiłościwiej zatwierdzić.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Według doniesień telegraficznych z Wenecyi Jego c. k. apost. Mość raczył dn. 4. b. m. zwiedzić arsenał, następnie pozwolił przedstawić sobie zagranicznych konsulów rezydujących w Wenecyi i udzielił wiele audyencyj prywatnych.

Dnia 5. b. m. Najjaśniejszy Pan był obecny wielkim manewrom na Lido, a następnie zwiedził fortyfikacje od fortu San Nicolo do Malamocco.

Pezst, 3. grudnia. *Id. tan.* wspomina o najwyższem rozporządzeniu wydanem dla zabezpieczenia stanowiska szefów komitatowych teraźniejszych w ich trudnem położeniu. *Id. tan.* podaje następnie okólnik król. węgierskiej kancelaryi nadwornej, który wyraża nadzieję, że najwyższa łaska będzie bodźcem dla szefów komitatowych, aby spełnili swe ważne zadanie, nie bacząc na żadne uboczne względy, jak tego wymagają zarówno wspólne widoki tak panującego, jak samejże ojczyzny.

Sürgöny donosi, że według doniesień z okręgów ławniczych sędziowie w objęzdkach swych wszędzie z uniesieniem ze strony ludności byli przyjmowani. Wszyscy zwracają się ku nim z największą ufnością, skutkiem czego szefowie gmin pozostali po największej części na swych posadach. Cztery największe gminy powiatu keczkemeckiego: N. Korós, Abony, Czegled i Keczketmet już się uorganizowały. Władze miejscowe wybierają same podatki, tak, że egzekucya po większej części okazała się nie potrzebną. Sąd komitatowy prawnie połączonego komitatu Peszteńsko, Pilicko-Soltarskiego rozpoczął czynności swe dnia 2go b. m., i zaraz w tym dniu skazał cztery osoby.

(Projekt ustawy prasy. Ciąg dalszy.)

§. 16. b. Drukując rozporządzenia i wyroki sądów karnych wydane w skutek śledztwa co do artykułów pisma peryodycznego i jego redakcyi w drodze urzędowej do ogłoszenia nadesłane, w tym samym numerze lub poszycie żadnych uwag ani dodatków zamieszczać nie wolno.

Wszelkie pisma w §§. 15. i 16. wymienione mają być drukowane bez zmiany i bez wszelkich innych dodatków.

Uchybienie tym przepisom będzie karane jako przestępstwo grzywną od 20 do 200 zł.

§. 17. Roznoszenie druków po domach, wywoływanie, rozdawanie i sprzedawanie ich po za obrębem miejsca na to przeznaczonego, jako też zbieranie prenumeraty i subskrybcyi za pośrednictwem osób, których władza bezpieczeństwa poprzednio do tego nie upoważniła, jest zakazane.

Zabrania się także wywieszać lub rozlepiać druki po ulicach i innych miejscach publicznych bez osobnego zezwolenia władzy bezpieczeństwa.

Zakaz ten nie odnosi się jednak do obwieszczeń czysto miejscowych lub przemysłowych: jakeimi są afisze teatralne, ogłoszenia rozrywek publicznych, najem, sprzedaż itd. Lecz i te obwieszczenia mają być rozlepiane tylko w tych miejscach, które na to władza przeznacza.

Uchybienie tym przepisom będzie karane na winnym jako przestępstwo grzywną od 5 do 200 zł. Druki nieprawnie rozszerzane i przeciw zakazowi rozlepiane podlegają konfiskacie.

§. 18. Kto rozszerza lub drukiem ogłasza pisma pomimo zakazu podanego do wiadomości powszechnej, a wyrokiem sądowym orzeczonego, staje się winnym przekroczenia, i będzie karany grzywną od 50 do 500 zł., a za drugą razą także aresztem od tygodnia do miesiąca.

§. 18. Wszelkie wydawanie pisma peryodycznego, które władza bezpieczeństwa (§§. 7, 12 i 15) zawiesi, lub które wyrokiem sądowym (§§. 7, 16 a. i §. 26 b.) zawieszono zostało, będzie karane na winnym jako przestępstwo grzywną od 50 do 500 zł.

§. 19. Przestępstwa i przekroczenia przeciw postanowieniom w tym rozdziale zawartym przestają być karygodne, gdy sześć miesięcy upłynie od dnia, w którym przestępstwo lub przekroczenie popełnione, lub postępowanie karne przerwane zostało, a kodeks karny krótszego terminu przedawnienia nie naznacza.

Rozdział trzeci.

Postanowienia względem czynów karygodnych osnową druków popełnionych.

§. 20. Jeżeli osnowa druku sprzeciwia się istniejącym ustawom karnym, one natenczas zastosować się mają.

Według postanowień ustawy karnej te nawet osoby są karygodne, które przyczyniły się do wydrukowania lub rozszerzenia dzieła prasy.

Na tem uzasadnionej karygodności nie zmniejsza przydane oświadczenie, że się nie podziela osnowy ogłoszonego artykułu, lub za doniesienie nie ręczy, ani też zapewnienie, że ktoś inny chce wziąć na siebie odpowiedzialność.

Za wierne doniesienia publicznych rozpraw rady państwa i sejmów nikt do odpowiedzialności pociąganym nie będzie.

§. 24. Redaktor pisma peryodycznego, któremu to pismu zbrodnie lub przestępstwo dowiedziono, chociaż niewinny według ogólnych ustaw zasadniczych kodeksu karnego odpowiedzialnym jest za zaniechanie powinnego starania i uwagi.

Od tej odpowiedzialności nie uwolnią go ani ogólne lub szczególne zastrzeżenia, ani oświadczenie innego, że odpowiedzialność przyjmie na siebie.

§. 24. a. Nakładca druku osnowy karygodnej staje się winnym zaniechania powinnego starania, jeżeli przy pierwszym przesłuchaniu sądowym nie wymieni wydawcy i nie dowiedzie, że ten w czasie objęcia pisma w nakład, zamieszkiwał stale w tych krajach, w których ta ustawa prasowa obowiązuje.

§. 24. b. Winnymi zaniechania powinnego starania stają się: drukarz, gdy nie zachowa przepisów §§. 5. i 13. rozszerzający druki, gdy je rozszerza w sposób ustawą zakazany (§. 17), gdy je rozszerza świadomie, pomimo powszechnie wiadomego, wyrokiem sądowym wydanego zakazu, lub pomimo przyaresztowania druku, gdy na druku brakuje miejsca wydania, gdy nie jest podany ani wydawca ani upoważniony nakładca, lub gdy te szczegóły były widocznie fałszywe, nareszcie gdy zagranicą wydane, a tu rozszerzone pisma, tytułem lub przedmiotem, znanem nazwiskiem wydawcy i tem, co względem osnowy pism, rozszerzającemu je wiadomem było, lub sposobem przesłania uwagę wzbudzić mogły.

§. 24. c. Uchybienia osób, które w myśl §§. 24. a. i 24. b. winne są zaniechania powinnego starania co do jakiegoś druku, osnową swoją zbrodnię popełniającego, będą karane jako przestępstwo, aresztem od jednego do sześciu miesięcy, jeżeli zaś pismo popełnia przestępstwo, będą karane jako przekroczenie, grzywną od 20 do 200 zł. (Dok. nast.)

Ameryka.

(Książęta Orleańscy w armii. — Przytrzymanie okrętu francuskiego.)

Patrie donosi, że w sztabie jeneralnym armii północnych Stanów amerykańskich znajdują się przy boku naczelnego dowódcy Ludwik Filip Orleański, hrabia Paryża, kapitanem, a Robert Orleański, książę Chartres, adjutantem.

— Fregata zjednoczonych północnych Stanów amerykańskich zatrzymała nie tylko „Trenta“, lecz jak donoszą dzienniki wychodzące w Hawrze, także i handlowy bryg francuski „Juliusz i Marya“, w przejeździe z Liwerpoolu do Hawany; przyczem bryg ten poniósł tak wielkie uszkodzenie, że na żądanie jego kapitana „San Jacynto“ holował go później za sobą jakiś czas. Kapitan amerykański nie wywiesił żadnego pawilonu, chociaż bryg zatknął pawilon francuski; tudzież nie chciał kapitan „San Jacynto“ wymienić z razu nazwy swego okrętu. W końcu dopiero zawiadomił kapitana francuskiego, że ma rozkaz od swego rządu przetrząsać wszystkie okręta, które spotka po drodze. Kapitan francuski zawiąawszy do Hawany, zaniósł niezwłocznie protest do konsula francuskiego.

Portugalia

Lizbona, 27. listopada. Infant Dom Augusto ciągle jeszcze bardzo chory. Lękają się o jego życie.

Król Dom Ludwik przyjmował lorda Methnen i pułkownika Seymour co przybyli z pismem kondolencyjnym od Królowej Wiktoryi.

Anglia.

(Zakaz wywozu prochu, saletry, siarki i powody zakazu.)

— Dnia 30. z. m. przydywała Królowa na zgromadzeniu tajnej rady, na której prócz księcia małżonka byli obecni lord Granville, książę Somerset i sir J. C. Levis. Na tem posiedzeniu podpisała Jej Mość Królowa proklamacyę, zakazującą wywóz prochu strzelniczego, saletry, siarki i sody seletrzanej, która natychmiast ogłoszona została w nadzwyczajnym dodatku do Gazety londyńskiej.

Na mocy tej proklamacyi zabroniony jest wywóz rzeczonych artykułów nie tylko do portów obudwu wojujących części Ameryki, ale w ogóle wszędzie. Rząd północnych Stanów Ameryki kazał w ostatnich tygodniach wykupić cały zasób saletry angielskiej, w czem upatrują dziś wyraźny dowód, że miał zamiar rozpocząć zatargi z Anglią. Powyższy zakaz wywozu jest przeto pierwszym środkiem koniecznej obrony; a zarazem okazuje rząd tem wyraźnie Stanom północnym, że chce zachowywać ściślej ogłoszoną ze swej strony neutralność, niż to czynił dotąd z grzeczności. Również nakazał także rząd obliczyć zostające do dyspozycji siły zbrojne, ażeby się przekonać, jaką siłę możnaby w razie wojny wyprowadzić przeciw Amerykanom. Sądzą, że sama dywizya okrętów wojennych w Portsmouth byłaby dostateczną, by zaimponować rządowi amerykańskiemu i w razie potrzeby uprzętać z morza całą flotę wojenną Stanów północnych.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Otwarcie posiedzenia senatu. — Wnioski przedłożone. — Układy handlowe. — Prasa algierska. — Zapasy żywności.)

Paryż, 4. grudnia. Dzisiejszy *Monitor* mówi: „Reprezentantom mocarstw, które podpisały traktat paryski, zakomunikowała Porta firman, na mocy którego prawodawca unia księstw Multan i Wołoszczyzny pozostaje na czas życia teraźniejszego gospodarza.“

— *Monitor* mówi następnie. „Niektóre dzienniki doniosły o domniemanej podróży Cesarzowej do Nizy. Możemy zapewnić, że wiadomość ta jest zmyślona.“

— Senat zebrał się 2. grudnia. Ministrowie Baroche i Billault byli obecni na posiedzeniu. Pierwszy z nich przedłożył projekt do uchwały senatu, który zmienia artykuły 4. i 12. uchwały senatu z 25. grudnia 1852. Osnowa jego jest następująca: „Art. 1. Budżet przedkładany będzie ciału prawodawczemu w rozkładzie swoim na sekcye, rozdziały i artykuły. Budżet każdego ministerium będzie podług sekcyi wotowany. Rozdzielenie przyzwolonych dla każdego ministerium kredytów na rozmaite oddziały będzie regulowane dekretami cesarskimi, wydawanymi w radzie stanu. Specyalne dekreta, wydawane w tej samej formie, mogą upoważniać do użycia sum przyzwolonych dla jednego oddziału na inny oddział. Art. 2. Kredyty dodatkowe i nadzwyczajne mogą być uchwalane tylko na mocy ustawy. Art. 3. Artykuły 4. i 12. uchwały senatu z 25. grudnia 1852 będą zmienione w punktach przeciwnych niniejszemu.“ Zarazem doręczył p. Baroche senatowi długie sprawozdanie, które motywuje tę uchwałę senatu. Dyskusya ma się rozpocząć w przyszły czwartek.

— *Pays* donosi, że rozpoczęło na nowo układy z Prusami wplędem zawarcia traktatu handlowego. Ten sam dziennik donosi, że ma być także zawarty układ względem zabezpieczenia własności literackiej.

— Dzienniki wychodzące w Algierze *L'Echo, d'Oran* i *La Seybouse* otrzymały w sierpniu b. r. pierwsze ostrzeżenie. Iz od tego czasu zachowywały się w granicach umiarkowania i przyzwolitości, odwołał marszałek Pelissier rzeczone ostrzeżenie, na dowód, że chce pozostawić dziennikom miejscowym wszelką wolność zgodną z porządkiem, przyzwolitością i publicznym spokojem.

— W sprzeczności z dziennikiem *Pays* utrzymuje dziś *Patrie*, że Jussufa Karama, prowizorycznego exkajmakama Libanu w zdradziecki sposób przyaresztowały istotnie władze tureckie. *Patrie* utrzymuje, że Turcy już oddawna mieli zamiar pozbyć go się, bo im niedogodny. Według *Patrie*, może ta sprawa stać się bardzo ważną, gdyż ze strony Francji mogą nastąpić niezwłocznie dobitne reklamacye.

— *Monitor* donosi na podstawie urzędowych wykazów dyrektora jeneralnejszej ceł i podatków, że wydatek ostatnich zniw będzie wkrótce pokryty nadwyżką przywozu w stosunku do wywozu. Dnia 21. b. m. wynosiła nadwyżka już 9,212.149 hektrolitrów pszenicy, żyta i 350.047 cetnarów mąki pszennej, 487.388 cetnarów mąki żytniej, jęczmiennej i kukurudzianej, ogółem 10,444.207 hektrolitrów. Do tego doliczyć należy nadwyżkę przywozu ryżu, owsa i płodów strączkowych; zaczem potrzeby konsumpcji zdają się być zabezpieczone. Nadwyżka wywozu w ziemniakach, chlebie i sucharach okrętowych jest nieznaczną i nie może dać się mocno uczuć. *Monitor* donosi także, że cena chleba w Paryżu zniżona z 46 na 38 centów za kilogram.

Belgia.

(Dokumenty w sprawie Włoch.)

Dokumenty dyplomatyczne odnoszące się do uznania przyjętego przez Króla Wiktora Emanuela tytułu „Króla Włoch“, zakomunikowane przez ministra spraw zagranicznych pana Rogier izbie belgijskiej, są następujące: 1) Doniesienie hrabi de Montalto, dd. Bruxela 5. sierpnia 1861, że Król Wiktor Emanuel potwierdził przyjętą jednogłośnie przez prawodawcze izby królestwa ustawę, mocą której Król dla siebie i swoich potomków przybrał tytuł „Króla Włoch.“ 2) Pismo pana Rogier, dd. Bruxela 3. listopada, do pana Carolus, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra Jego Mości Króla Belgów w Rzymie, w którym powiedziano:

Jestto przez prawo międzynarodowe powszechnie uznana zasada: że, ze strony obcego mocarstwa uznawać inny rząd znaczy tylko uznawać istotę czynu, mianowicie tę, że znajduje powszechnie posłuszeństwo, pomimo wolnych wyrażań przeciwnego zdania, jakiego sobie mniej więcej znacząca liczba osób dozwoliła.“ Obce mocarstwa idą tu za stanem posiadania, jeżeli tego ich korzyść wymaga. Prócz politycznej przynależności wiąże się ważne interesa z spiesznem rozwiązaniem kwestyi, a rząd jest zmuszony mieć na nie wzgląd sumienny. Francya układa się z rządem turyńskim o traktat handlowy, i zapowiedziano mi, że zawarcie jego wkrótce nastąpi. Belgia ponownie uczynionym krokiem postawiła swe stosunki handlowe z tem wielkiem państwem na pomyślnej stopie, traktuje w tym samym zamiarze z Anglią i daje baczną uwagę na rozpoczęte w Berlinie między Związkiem celnym i Francyą negocyacye; nie opuszcza sposobności i nie zaniebuje swojemu handlowi na targowicach włoskich zabezpieczyć warunki, takie same, jakie inne mocarstwa uzyskają, które ją już wyprzedziły.

Prócz tego, w chwili, w której na półwyspie zamierzone są wielkie obroty dla pomyślności publicznej, albo je już wykonywać zaczęto, chodzi więc o to, ażeby nasi przemysłowcy znaleźli w tym kraju równie skuteczny punkt oparcia i taką samą uprzejmość, jak obcy spółzawodnicy. Nakoniec, wielu Belgów, którzy zostają w stosunkach sprawunkowych i familijnych z państwami włoskimi, są często w kłopotie przez legalną niemożność, dawać do potwierdzenia takie dokumenty, które są przeznaczone znaleźć swe wykonanie w granicach nowego królestwa Włoch. Tyle będzie dostateczną, panie ministrze, ażebyś rozumiał, a w razie potrzeby dał do zrozumienia, że dla Belgii nadszedł czas przywieść te stosunki w położenie mniej naprężone, któreby dłuższe wstrzymywanie się z jej strony oziębilo, a nawet na szwank narazić mogło. Postępowanie, do któregośmy się zdecydowali, w obec dokonanych i trwających

wypadków, zostało nam przez wiele innych rządów wskazane. Z uznaniem nowego Królestwa Włoch uznajemy za ich przykładem stan posiadania, nie występując jako sędziowie wypadków, które je uskutečniły, i zachowując sobie wolność naszego sądu względem wypadków, któreby ten dokonany stan zmienić mogły.

3. Notyfikację do hrabi de Montalto w Brukseli, że pisma wiarygodne dla pana Solvyns nadawac będą Królowi Wiktorowi tytuł, jaki on dla siebie i dla swoich następców przybrał. Nakoniec 4) następujące pismo do komandora Targioni i t. d. w Brukseli:

Mości Komandorze! Powołany przez Króla na urząd ministra spraw zagranicznych, mam zaszczyt oznajmić Waszej Excelencji, że rząd belgijski postanowił nie wstrzymywać się dłużej z uznaniem tytułu „Króla Włoch,” który Jego Mość Król Wiktor Emanuel przybrał. Pojmujesz, Mości Komandorze, że z powodu tej okoliczności z zalem znajduję się w niemożności wejść z Waszą Excelencją w stosunki urzędowe, lecz osobiste stosunki, któremi miałem szczęście być z Panem połączony, zostaną dla mnie zawsze drogą pamiętką. Proszę być o tem przekonany i t. d. (podp.) Ch. Rogier.

Szwajcarya.

(Petycja biskupów szwajcarskich. — Konwencya pocztowa z Włochami. — Sprawa Ville-la-Grand.)

Berna, 26. listopada. Według doniesień tutejszych dzienników przyzwoliła rada federacyjna na nowy, dla Szwajcaryi pomyslny traktat pocztowy z rządem Króla Wiktora Emanuela pod zastrzeżeniem ratyfikacji zgromadzenia federacyjnego. — Mieszana komisya w Genewie jako komisya inkwizycyjna zażądała pociągnąć do przysięgi świadków wypadku w Ville-la-Grand. Genewa zaś ze stanowiska swej kompetencji w sądownictwie stawiała przeciw temu trudności. Rada federacyjna uznała jednak za prawo komisji sfluznem. — Petycja biskupów szwajcarskich żąda, ażeby rada federacyjna odwołała wniosek względem rozvodu mieszanych małżeństw z następujących powodów: „Wniosek absolutnego rozwiązania małżeństw mieszanych sprzeciwia się dogmatowi katolickiemu, który nie zna zupełnego rozvodu, tak samo postanowienia, że sądy cywilne rozstrzygają względem istoty małżeństwa, to znaczy względem jego rozvodu. Koncylium Trydentyńskie (Sess. XXIV. Can. XII.) rzuca klątwę na wszystkich, którzy utrzymują, że sądownictwo w sprawach małżeństwa nie należy do zakresu sędziów duchownych. Wniosek ten uwłacza czuci moralności chrześcijańskiej, popiera rozwody małżeńskie i zle skłonności, burzy pokój, zgodę i jedność między familiami, gwałci wyrażoną w konstytucyi zasadę wolności sumienia, niszczy jednakie prawo obydwóch wyznań, gdyż stawia prawo na podstawie protestanckiej, katolickiemu wyznaniu zupełnie sprzeciwiającej się nauki, na mocy której powtórne zaślubienie jest pozwołone. Konsekwencye tego wniosku przyniosą szkodę samemu kościołowi katolickiemu, bo mogą przywieść do robienia prozelitów na korzyść protestantyzmu, gdy np. niejeden katolicki małżonek po rozwiedzeniu się z swoją żoną mając dzieci może być zmuszony do ożenienia się znowu, a tem samem do wystąpienia z religii katolickiej. Wniosek ten obala nakoniec myśl, która jest podstawą ustawy względem zawierania małżeństw mieszanych.“

Rozporządzeniem rady federacyjnej będzie ta petycja drukowana i zakomunikowana zgromadzeniu związkowemu i komisjom.

Włochy.

(Podróż Króla zapowiedziana. — Dług krajowy.)

Król Wiktor Emanuel wyjeżdża z początkiem stycznia do Neapolu i zabawi tam dwa miesiące. Oprócz kilku ministrów będzie w jego orszaku także p. Ratazzi, bardzo popularny w prowincjach południowych.

— *Italia* donosi pod dn. 3. b. m., że wkrótce ogłoszony być ma dekret królewski zamieniający tytuły dawniejszych długów włoskich na nowe tytuły długu liczebowego. W przyszłym tygodniu będą mogły domy bankierskie rozpocząć zamianę.

Niemce.

(Wybory.)

Burzliwy początek zgromadzeń wyborczych w Berlinie, według *Schles. Ztg.* ustąpił powoli miejsca wielkiej spokojności i roztropności, a rezultat wyborów, usunie według wszelkiego prawdopodobieństwa obawy ministerium, i ułatwi porozumienie. Według depeszy dziennika *Vaterland* z Berlina z 4. b. m. ministerium rozpoczęło układy z stronnictwem postępowem, a przyjęcie całej nowej organizacyi armii ma być nagrodą za przyzwolenie na dwa lata służby.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Nowy Jork, 23. listopada. Opinia publiczna obawia się zerwania stosunków z Anglią. Rząd kazał zbadać obronny stan wybrzeża Maine. Ciało prawodawcze państwa Missouri wotowało oddzielenie się od unii. Poselstwo Jeffersona Davis do kongresu separatystów jest bardzo dobitne, uznaje przywrócenie unii niepodobnem i wspomina uwięzienie komisarzy.

Nowy Jork, 23. listopada. Armia nad Potomakiem nieotrzymała ani rozkazu do pochodu ani do zajęcia leż zimowych.

Londyn, 6. grudnia. *Times* donosi: Rząd najął paropływ „Australasian“, który miał w sobotę zawieść pocztę do Nowego Jorku, do transportowania wojska do Kanady.

Turyń, 5. grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu izby Ricciardi wyłożył nieporozumienia między polityką Cesarza Napoleona

a dążnościami Włoch, i wezwał do zbrojenia się, ponieważ teraz jest ledwie 145.000 wojska w pogotowiu, a do przyszłej wojny potrzeba będzie 300.000. Co do finansów oświadczył mowca, że pożyczkę 500 milionów wydano nim wpłynęła do kasy. Nowa pożyczka jest niemożliwa, mówił dalej, ponieważ kredyt się zmniejszył; przyganiał niepotrzebnemu wydatkowi 1,800.000 lirów, na wystawę florencką.

Względem układów rzekł Ricciardi, że wotum ludności źle zostało zrozumiane. Ludy nie chciały przyłączać się do Piemontu, lecz przelać się w jedno, a przyjmą wszelkie ustawy parlamentu włoskiego, gdy ten będzie się znajdował w Rzymie. Na to odrzekł prezydent, że parlament włoski jest, czy się znajduje w Rzymie, czy w Turynie.

Turyń, 6. grudnia (na Paryż). Zapewniają, że Garibaldi odjedzie jutro z powrotem. W izbie bronił Buoncompagni ministerium. Mówił, że Rzymu nie będą mieć Włochy przed Wenecją. Włochy pójdą do Wenecyi, gdy będą mieć armię z 300.000 ludzi. Ricasoli ma mówić jutro.

Turyń, 6. grudnia. Cialdini jest od kilku dni chore i upuszczano mu krwi kilka razy; lecz go deputowany Bertani Augustino.

Turyń, 6. grudnia (na Paryż). W izbie zliżał Ricasoli mniemanie, jakoby Francya była nieprzyjazna Włochom; oświadczając, że mógłby podać przeciwne dowody. Jej zasada nieinterwencyi zapewnia Włochom przyjaźń wolną od uroszczeń supremacyjnych. Dalej mówił Ricasoli, że wewnętrzny stan rzeczy jest stosunkowo dobry. Francya będzie nas wspierać w utłumieniu bandytów. Co do kwestyi rzymskiej powiedział, że przeistoczenie papieństwa musi być uskutecznione w porozumieniu z Francya i bez gwałtownych środków. Minister wojny podawał szczegóły o armii. Mówił, że z kadrów armii południowej da się snadnie zorganizować 40.000 ludzi, osobliwie, gdy Garibaldi — jak rząd się spodziewa, — obejmie komendę. Regularna armia liczy 262.000 ludzi; rekrutacya dostarczy 94.000. W marcu będą mieć Włochy 300.000 ludzi. Jeśliby wybuchła wojna o niepodległość, odwołamy się do zapału narodowego. Mamy 120 000 ludzi gwardyi narodowej, a broni i przyborów podostatkim. — Minister marynarki powiedział, że Włochy będą mieć wkrótce marynarkę prawie dwa razy tak silną, jak austryacka.

Berlin, 7. grudnia. Przy wyborach sejmowych otrzymało się tu ośmiu kandydatów z partyi postępowej, a jeden z partyi staroliberalnej. Podług nadesłanych dotąd telegramów wypadły wybory na korzyść partyi postępowej i liberalnej. Ministrowie Auerswald, Heydl i Szwerin zostali obrani.

Konstantynopol, 30. listopada. Sultan zniósł ustawę względem mordowania dzieci płci męskiej z familii sułtańskiej. — Kemal Effendi, były poseł w Berlinie, mianowany jest ministrem nauk. Uchwalono wydać drobne kaimy. Paropływ „Omer Basza“ odszedł z pieniędzmi i zasobami do Klecka.

Ateny, 30. listopada. Dosiosa uznali przysięgli jednogłośnie winnym a trybunał sądowy skazał go na śmierć.

Bejrut, 17. listopada. Dla odmówienia podatków w jednym z okręgów marronickich powołany został Józef Karam do Bejrutu i nie wolno mu wydalac się z miasta.

Wiadomości handlowe.

Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny zboża i innych artykułów, jakie były w pierwszej połowie listopada b. r. na targach w Kołomyi, Kuttach, Śniatynie, Rozdole, Zydaczowie i Rożniatowie.

	Miejsce targu											
	Kołomyja		Kuty		Śniatyn		Rozdół		Zydaczów		Rożniatów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austriackiej											
Mec pszenicy . . .	3	65	3	71	3	55	4	.	4	20	4	.
„ zyta . . .	3	7	2	41	2	92	3	20	3	50	3	.
„ jęczmienia . . .	2	25	2	10	1	77	2	20	2	50	2	.
„ owsa . . .	1	15	1	30	1	37	1	10	1	20	1	20
„ hreczki . . .	2	45	2	50	2	60	2	20	2	50	.	.
„ kukurudzy . . .	2	40	2	.	2	15	.	.	4	75	2	80
„ kartofli . . .	1	.	.	80	.	76	.	60	1	75	1	20
Cetnar siana	80	.	65	1	14	.	60	1	.	.	50
„ wełny	35	40
„ nasienia konicza
Sąg drzewa twardego . . .	6	.	7	.	7	26	10	.	7	.	5	60
„ „ miękkiego . . .	5	.	3	.	.	.	7	.	6	.	4	.
Funt mięsa wołowego	10	.	10	.	9	.	9	.	10	.	11
Mas okowity	66	.	64	.	50	.	60	.	80	.	47

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Świerzawski Alex., z Szczepiatyna. — Łodyński Stan, z Nahorzec.

Hotel Langa: Baschmakoff Alex., ces. ros. jeneral i szambelan, z Tom-bowa w Rosyi.

Hotel angielski: Hr. Rozwadowski Wład., z Hoszowa. — Hr. Łoś Aug., Werchraty.
Hotel krakowski: Rożański Józef, z Stanisławowa.
Pod Tygrysa: Lipiński Antoni, z Chlebowic.

Dnia 8. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Goluchowski Stan., z Sinkowa. — Hr. Zedlitz-Trutschler Adolf, z Wrocławia.

Hotel europejski: Woidkowski Adolf, z Żurawisk. — Malczewski Stan., z Cześnik. — Niesiołowski Leon, z Batakowic.

Pod koleją żelazną: Wołodkiewicz Wiktor, z Podwysoki.

Hotel krakowski: Wediora Franc., z Rykowa. — Wysoczański Bazyli, z Laszek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. grudnia.

PP. Br. Mendgen Gustaw, ces. ros. generał, do Wiednia. — Horodyński Kornel, do Tlustenka. — Łodyński Hier., do Milatyna. — Oczosalski Szcz., do Hrusiatyna. — Wiktor Tad., do Świrza.

Dnia 8. grudnia.

PP. Rożański Józef, do Stanisławowa. — Piwko Zyg., do Słobudki. — Ożarowski Konal., do Lackiego. — Bogucki Tomasz, do Kliminiec. — Dulski Edw., do Stawca. — Hr. Zamojski Józef, do Węgier. — Rozwadowski Wład., z Nowosiódek. — Brodzki Adam, do Ostrowsa. — Szujski Józef, do Kardwanowa. — Osmiałowski Symon, do Janczyna. — Podlewski Wic., c. k. major, do Wiednia. — Karwiński Leon, adw. krajowy, do Krakowa. — Baschmakow Alex, ces. ros. generał i szambelan, do Paryża. — Lewandowski Tytus, c. k. przełożony powiat, do Radymna.

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim komedia ze śpiewami: „Meister Fortunio und sein Liebeslied“, „Doktor Peschke“, i „Sperling und Sperber.“

Dnia 7. grudnia 1861 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

51. 66. 84. 57. 88.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 21. grudnia i 4. stycznia 1861 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. grudnia 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7 god zrana	324.62	- 1.2	94.4	północny	śnieg
2 god. po poł.	324.22	- 0.4	92.7	"	"
10.g.d. wiecz.	324.59	- 0.6	95.8	"	pochmurno

Wysokość śniegu 24. "

Kurs lwowski.

Dnia 7. grudnia

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	61	6	67
Dukat cesarski	"	6	66	6	72
Półimperyal zł. rosyjski	"	11	45	11	56
Rubel srebrny rosyjski	"	2	18	2	20
Talar pruski	"	2	9	2	12
Polski kurant i pięćzłotówka	"	-	-	-	-
Galicj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	30	78	75
" " " m. k. za 100 zł.		82	35	82	75
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		165	50	166	25
Galicyskie obligacye indemnizacyjne		66	33	66	65
5% Pożyczka narodowa		80	69	81	10

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 7. grudnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81.65. Metaliki po 5% za 100 zł. 66.95; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akeye Banku narodowego sztuka 748; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 179. —; niższo-austr. towarystwa eskomtowego —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 142.50. Medyolan za 100 zł. waluty anstryack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.73, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 142. —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. grudnia.

1. Dług publiczny.		pien. towar	
	pien. towar.		
W austr. wal. po 5%	62.70	62.80	
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.90	82	
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	81.60	81.70	
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—	
Metaliki po 5%	67.55	67.75	
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	67.55	67.75	
dto. " 4 1/2%	59	59.25	
dto. " 4%	53	53.50	
dto. " 3 1/2%	39	39.50	
dto. " 3%	34	36	
dto. " 2 1/2%	13.50	13.75	
Przez. do wylos. z r. 1839	122.25	122.75	
" " " 1854	89	89.25	
" " " 1860	82.60	82.70	
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	89.85	90	
Renty Como po 42 lir. aus.	17.80	18	
Wylos. obl. dawn. długu państ.	66	66.50	
" " " 4 1/2%	58	58.50	
" " " 4%	52	53	
" " " 3 1/2%	46	46.50	
" " " 3%	46	46	
" " " 2 1/2%	44	44	
" " " 2 1/4%	40	40	
" " " 2%	35	35	
" " " 1 1/2%	30.50	30.50	
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju	66	66.50	
" " " 5%	68	68.50	
" " " 4 1/2%	58	58.50	
" " " 4%	52	53	
dto. z procent za granicą	66	66.50	
" " " 4 1/2%	68	68.50	
" " " 4%	52	53	
B. Krajów koronnych			
Niższej Austrii	88.50	89.50	
Wych. Aust. i Salb.	88	88.50	
Czech	90	90.25	
Morawii	86.50	87	
Szląska	87	87.50	
Styryi	88	88.50	
Tyrolu	96	97	
Kar., Krainy, i Wyb.	87	86.50	
Węgier	68	68.50	
Ban. Tem., Kroczy i Sławonii	69.50	70.50	
Galicji	66.50	67	
Siedmiogr. i Bukow.	65.25	66	
Lom. wen. poz. z r. 1856	—	—	
Wen. pożyczka z r. 1859	94	—	
po 5%	66	66.50	
po 4%	52	53	
po 3 1/2%	46	46.50	
po 3%	38	38.50	
po 2 1/2%	32	32.50	
po 2%	25	25.50	
po 1 1/2%	21.50	22	
2. Stan oblig. domestykalm.			
po 3% za 100 zł.	16	18	
" 2 1/2% za 100 zł.	14	16	
" 2 1/4% za 100 zł.	13	14	
" 2% za 100 zł.	12	13	
" 1 1/2% za 100 zł.	10	11	
3. Akeye.			
Banku nar.	749	751	
krat. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	120.30	120.50	
po 500 zł.	—	—	
Niz.-austr. tow. eskomt.	591	592	
Póln. kolei po 1000 zł. m. k.	2130	2132	
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	278	279	
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	158.50	159	
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	120.25	120.50	
Kolei Cisy po 200 zł. m. k.	147	147	
po 140 zł. (70%) wpłaty	147	147	
Połud. kolei państw. lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą	262	263	
160 zł. (80%)	165	165.50	
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	21	22	
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	73	75	
dto. II. emis. po 200 zł. m. k.	695	700	

pien. towar.		pien. towar.	
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	140	142	
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. m. k.	—	200	
dto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200	
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	135	136.50	
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	425	426	
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	193	196	
Mostu lańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	397	399	
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	385	390	
Powaz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	192	195	
4. Listy zastawne.			
Banku narodowego (Giet. po 5%)	102.50	102.75	
" " " 10 " 5%	95	96	
w mon. kon. przeznacz. do los. po 5%	88.75	89	
na 12 m. 5% za 100 zł.	—	100	
Banku narodowego przez. do los. po 5%	84.60	84.70	
w wal. austr. Gal. Tow. kred. po 4%	78.25	79	
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.			
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97	
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	101.50	102	
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	141	141.50	
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	95	95.50	
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	136.50	136.75	
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81.50	
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95	96	
Lloyda za 100 zł.	84.50	87	
6. Losy.			
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	121.65	121.75	
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95	96	
Salma " 40 " "	38.25	38.50	
Pallegio " 40 " "	36.50	37	
Clarego " 40 " "	34.50	35	
St. Genois " 40 " "	37	37.50	
Windischgrätzka 20 zł. "	20.50	21	
Waldsteina 20 " "	21.75	22.25	
Keglevicha 10 " "	15.25	15.50	
7. Wexle.			
(Na 3 miesiące.)			
Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—	
Augsburga za 100 zł. w. p. n.	119.75	120	
Berlin za 100 tal.	—	—	
Wrocław za 100 tal.	—	—	
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	120	120	
Genua za 100 lir. piem.	—	—	
Hamburg za 100 M. B.	105.25	105.50	
Lipsk za 100 tal.	209.50	209.50	
Liwurna za 100 lir. tosk.	—	—	
Londyn za 10 ft. szt.	141.25	141.25	
Lugdan za 100 fr.	—	—	
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—	
Marsylia za 100 fr.	55.70	55.80	
Paryż za 100 fr.	55.80	55.80	
Praga za 100 zł. w. a.	—	—	
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—	
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—	
(31 dni po ukazaniu.)			
Bukareszt za 100 piast. woł.	—	—	
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—	
8. Kurs złota.			
pien. towar.			
Dukaty ces. men.	6.69	6.70	
dto. pełnej wagi	6.69	6.70	
Korona	19.30	19.35	
20 frankówka	11.23	11.25	
Rosyjski impery.	11.55	11.58	
Talar związkowy	2.11	2.11 1/2	
Srebro	140.50	140.75	
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 56 c.		

KRONIKA.

(Sektą „świątych mężów.“) Przeraziła mieszkańców Saksonii smutna wieść o dwóch matkach, które własne dzieci w skutek obłędu religijnego pozabijały; stało się to w Chemnitz i jego okolicy, gdzie nurtuje w eichości tajemnicza sekta, pod imieniem „świątych mężów.“ Pod przewodnictwem szewca Voigta ukazali się oni w Chemnitz r. 1855. Z początku liczono ich do sekty psychographistów, ale nie długo policya zaczęła ich śledzić, i przywódcę osadzili w domu obłąkanych, gdzie znajduje się dotąd. Przeżywszy lat kilka w samotności i ukryciu, „świątci mężowie“ od św. Michała 1860 znowu na siebie ściągnęli uwagę. Błąkali się po wsiach w okolicy Chemnitz, odwiedzali cherych, modlili się nad nimi, pocierali ich rękami na wzór magnetyzerów, lub przynajmniej kładli na nich ręce. Przytem udawali skromnych, mówili że to nie oni lecz Bóg tylko zdrowić może, a przytem nadmieniali często o bliżkim końcu świata; uczyli, że nie na Boga karzącego i twierdzili że Bóg ma z nimi bezpośrednie stosunki. Wpływ ich na klasy nieoświecone miał być wielki.

Oflarą zaś wiary w ich niebezpieczną naukę, że chorzy są od złych duchów opętani, padło dwoje wspomnianych dzieci; jedno z nich przecięła matka na krzyż za doradą „świątego męża“, aby dziecię, które z boleści krzychało, wyratować ze szponów złego ducha. Nie wszystkie nauki tej sekty są wiadome, ale w ogólności „świątci mężowie“ zdają się być wielkimi balamutami. Wszystkich należących do zwierzchności, wszystkie wyłączone stany społeczne nazywają oni lub wprost półdjabłami, albo świętymi półdjabłami; łamią moźszeszowe zakazy małżeńskie, i okropności zład pochodzącego kazirodztwa, nazywają „dziewięćkroć świętą miłością.“ Utrzymują oni, że „świątci półdjabł“ przerobili biblię, i poczytają sobie za powinność oddzielić w piśmie świętem to co jest djabelskie od ziemskiego. Obecnie krytykują w ten sposób Pentateuch, lecz wypadek usiłowań ich nie może się rozpowszechnić, ponieważ druk dla nich za drogi. Władza administracyjna w Chemnitz ostrzegła niegdyś o „świątych mężach“, czy inne kroki poczyniono, niewiadomo.